

Profesionālajās skolās un LLU vēl ir brīvas vietas

Krista Resne (pa kreisi)
no Jelgavas novada un
Sandra Brande (pa labi)
no Jūrmalas vēlas kļūt
par veterinārārstēm.
Jaunietes papilduz-
ņemšanā izmanto otru
iespēju iestāties mak-
sas grupā. Kristai jau ir
vizāzistes un bārmenes
arods, savukārt Sandrai
– metinātājas, rotkales
un juvelieres diploms.
Taču tagad abas no-
lēmušas izglītošanos
turpināt LLU Veterinār-
medicīnas fakultātē.

Foto: Anna Būmane

■ Ritma Gaidamoviča

Gan pilsētas profesionālo skolu, gan LLU uzņemšanas rezultāti dažās specialitātēs nav tik labi, kā cerēts, tāpēc tās izsludinājušas papilduzņemšanu. LLU vēl tiek gaidīti reflektanti visās pamatstudiju programmās maksas grupās, brīvas ir arī dažas budžeta vietas; Amatu vidusskolā – tērpa stila speciālistu un mazumtirdzniecības komercdarbinieku specialitātēs, bet Rietumzemgales profesionālās izglītības kompetences centrā «Jelgavas tehnikums» – mēbeļu galdnieku un apdares darbu tehniķu specialitātēs.

LLU šobrīd ir uzņemts 1051 audzēknis pamatstudijās (pērn – 1083) un 281 maģistrantūrā (pērn – 298), taču līdz 10. augustam vēl notiek papilduzņemšana. LLU Studiju daļas galvenā speciāliste Rasma Veinberga norāda, ka lielākais pieprasījums ir pēc unikālajām programmām, kas tiek piedāvātas tikai

LLU, piemēram, veterinārmedicīna, lauksaimniecība, mežzinātni, dažādi novirzieni Pārtikas tehnoloģijas fakultātē. Visātrāk aizpildītas vietas programmās, kurās tiek piedāvātas valsts apmaksātas studijas jeb budžeta vietas. «Droši var apgalvot, ka tieši iespēja studēt budžeta grupā topošajiem studentiem bija svarī-

gākais faktors studiju programmas izvēlē. Daudz ir tādu gadījumu, kad absolventi iesniegumā atzīmējuši tikai tās programmas, kurās piedāvā studēt par budžeta līdzekļiem,» atzīst R.Veinberga. Universitāte vēl līdz 10. augustam gaida reflektantus, kuri vēlas studēt kādā no 26 LLU fakultāšu piedāvātajām pamatstudiju programmām maksas un neklātienēs grupās. Tāpat tiek gaidīti maģistranti. Šobrīd brīvas arī 19 budžeta vietas pamatstudijās – programmā «Vide un ūdenssaimniecība» tādas ir pat astoņas, savukārt maģistrantūrā – deviņas. Sīkāka informācija – www.llu.lv.

Problēmas ar grupu nokomplektēšanu ir arī vairākās specialitātēs pilsētas profesionālajās skolās. Jelgavas Amatu vidusskolas direktore Edīte Bišere uzsver,

ka arī viņas vadītā skola izjūt kopejā jauniešu skaita samazinājumu valstī. «Rezultāti ir labi, taču ne tik labi, cik vajadzētu. Taču to var saprast – kur tad lai jaunieši rodas, ja no valsts izbrauc tik daudzi?!» spriež E.Bišere. Arī Amatu vidusskola izsludinājusi papilduzņemšanu un mācīties gribētājus līdz septembrim vēl gaida šādās specialitātēs: tērpu stila speciālists un mazumtirdzniecības komercdarbinieks. Tāpat vēl nav nokomplektētas grupas trīs specialitātēs, kas tiek piedāvātas pēc vidējās izglītības iegūšanas, – CNC vadības darbgaldu iestatītājs, frizieris un viesmīlis. Par frizieri un viesmīli jāmacās gads, par CNC vadības darbgaldu iestatītāju – 1,5 gadi.

Turpinājums 3.lpp. ▶

Jelgavā šogad piedzimis 531 mazulis; jūlijā rekords – 96

■ Ritma Gaidamoviča

Pirmajā pusgadā Latvijā piedzimuši 9523 bērni – nedaudz vairāk kā pērn pirmajā pusgadā, kad pasaulē nāca 9329 bērni, liecina Centrālās statistikas pārvaldes dati. Jelgavas slimnīcas Dzemdību un ginekoloģijas nodaļā līdz 31. jūlijam piedzimis 531 mazulis, un jūlijā sasniegts pagaidām šī gada rekords – 96 bērni.

Jelgavas slimnīcas Dzemdību un ginekoloģijas nodaļas virsmāsa Eva Vingre «Jelgavas Vēstnesim» stāsta, ka mūsu pilsētas slimnīcā līdz 31. jūlijam, ieskaitot, piedzimis 531 bērns. «Tas ir apmēram tikpat, cik pagājušajā gadā uz šo laiku. Jāatzīmē gan, ka tieši jūlijs bijis ražīgākais mēnesis šogad, proti, Jelgavas slimnīcā piedzimuši 96 bērni, tostarp dvīņi – 18. jūlijā piedzima divas māsiņas,» stāsta E.Vingre, uzsverot, ka tas ir daudz, tomēr 2011. gada decembrī Jelgavas slimnīcā pasaulē nākuši 97 ma-

zuļi. «Izvērtējot šos datus, šķiet, Ministru prezidentam Valdim Dombrovskim ir taisnība, ka iedzīvotāju labklājība aug un cilvēki domā par ģimenes pieaugumu. Mēs ļoti ceram, ka šāda statistika un varbūt pat augstāki rādītāji būs arī turpmākajos mēnešos, lai kopumā gadā pārsniegtu skaitli 1000,» spriež E.Vingre, piebilstot, ka lielākā daļa bērnu, kas šogad piedzimuši Jelgavas slimnīcā, ir pirmie mazuļi ģimenēs.

«Līdz jūlijam piedzimušo skaits mēnesī mainījās par dažiem bērniem, taču jūlijā šī

atšķirība ir vairāk nekā 20 bērni, kas mūs, protams, priecē,» uzsver E.Vingre. Tā janvārī piedzimuši 77 mazuļi, februārī – 71, martā – 70, aprīlī – 73, maijā – 72, jūnijā – 75, bet jūlijā – 96. Jāpiebilst, ka 2011. gadā Jelgavas slimnīcā piedzima kopumā 940 mazuļi, tieši tikpat arī 2010. gadā.

Ziņu aģentūra LETA informē, ka šā gada janvārī Latvijā piedzimuši 1560 bērni, februārī – 1480, martā – 1470, aprīlī – 1570, maijā – 1800, jūnijā – 1643 mazuļi.

Konkursa «Atrodi Jelgavas pilsētas saukli» rezultāti

Paldies visiem 111 aktīvajiem jelgavniekiem, kuri piedalījās konkursā laikrakstā «Jelgavas Vēstnesis», kur bija jāatrod un jāaskaidro, cik pilsētas saukļu ir publicēti 26. jūlija numurā. Pareizā atbilde – šoreiz laikrakstā bija publicēti 13 pilsētas saukļi, un pareizi atbildēja 15 dalībnieki. Balvas saņem katrs desmitais pareizās atbildes autors – Natālija Vičinska un Edmunds Sipčenoks. Balvu no Jelgavas pilsētas pašvaldības var saņemt, iepriekš piesakoties pa tālruni 63005556 vai 63005574.

Būs slēgts Lielās un Pētera ielas krustojums

■ Sintija Čepanone

No 6. augusta satiksmei tiks slēgts Lielās un Pētera ielas krustojums. Tur notiks inženierkomunikāciju izbūve Lielās ielas rekonstrukcijas darbu gaitā. Savukārt, turpinoties Čakstes bulvāra rekonstrukcijai, no šīs nedēļas slēgts Pilssalas ielas posms no Lielās ielas līdz nobrauktuvei uz Pasta salu.

Pašvaldības aģentūras «Pilsētsaimniecība» projektu vadītāja Eva Kīdere stāsta, ka Lielās ielas rekonstrukcijas gaitā no 6. augusta satiksmei tiks slēgts Lielās un Pētera ielas posms no Svētes ielas līdz Lielajai ielai tiks atvērta satiksmei, nodrošinot piekļūšanu objektiem. E.Kīdere piebilst, ka apbraucamais ceļš visiem transportlīdzekļiem virzienā uz Dobeles ielas līdz Uzvaras ielu, Dobeles ielu un Dobeles šoseju. Savukārt virzienā uz Rīgu – pa Dambja vai Pulkveža O.Kalpaka ielu, tālāk pa Raiņa ielu un Akadēmijas ielu. Tāpat iespējams izmantot Sarmas ielu, Pulkveža O.Kalpaka ielu, Pasta ielu.

Sabiedriskais transports slēgtos Lielās ielas posmus Dobeles virzienā apbrauks pa Uzvaras ielu, Dobeles ielu, Vecpilsētas ielu, J.Asara ielu un tālāk pa Lielo ielu, bet centra virzienā – pa Pulkveža O.Kalpaka, Raiņa un Akadēmijas ielu. «Pagaidu autobusu pieturas tiks ierīkotas Dobeles ielā pirms Viestura ielas un Dambja ielā aiz Sakpudārza ielas. Savukārt esošās pieturvietas

Lielajā ielā – virzienā uz Dobeles aiz Mātera ielas un pirms Dambja ielas; virzienā uz centru pirms Mātera ielas – tiks slēgtas,» izmaiņas atklāj projektu vadītāja.

Bet Čakstes bulvāra rekonstrukcijas darbu gaitā no šīs nedēļas slēgts Pilssalas ielas posms no Lielās ielas līdz nobrauktuvei uz Pasta salu. Piekļūšana Pasta salai iespējama tikai, no Lielās ielas virzienā uz centru nogriežoties pa labi uz Jelgavas pils pusi, bet izbraukšana – tikai pa labi centra virzienā. Lai no Pilssalas ielas dotos Rīgas virzienā, jāveic apbraukšana pa Uzvaras, Dobeles, Pasta, Raiņa, Akadēmijas ielu un tālāk pa Lielo ielu. Bet, lai nokļūtu uz Jelgavas pili virzienā no centra, Pilssalas ielas apbraukšana jāveic pa Brīvības bulvāri, Garozas ielu, Rīgas ielu un tālāk pa Lielo ielu.

Satiksmei atvērta Pilssalas ielas posmā aizliegts apstāties un stāvēt. Lielās un Pilssalas ielas krustojumā Rīgas virzienā slēgta viena braukšanas joslā, pa kuru organizēta gājēju kustība ceļa darbu zonas apiešanai.

Jāatzīmē, ka pašreiz ceļa rekonstrukcijas darbi turpinās Čakstes bulvāra posmā no Lielās ielas līdz Elektriķu ielai, kā arī Raiņa ielā no Čakstes bulvāra līdz Akadēmijas ielai. Savukārt Lielajā ielā būvdarbi sākti posmā no Akadēmijas līdz Pasta ielai.

Lai uzlabotu gājēju drošību Lielās ielas rekonstrukcijas darbu zonas apbraucamajos ceļos, «Pilsētsaimniecība» izveidojusi neregulētu gājēju pāreju K.Barona ielā virzienā no Uzvaras ielas pirms Pasta ielas, turklāt pirms šīs gājēju pārejas uzstādīts pārvietojamais ātrumvalnis, informē «Pilsētsaimniecība».

Lai veidotu mājas lapas, augstāko izglītību nevajag

■ Jānis Kovaļevskis

Informācijas tehnoloģiju (IT) nozare ir viena no tām, kurā novērojama visstraujākā attīstība un bieži vien pieprasījums pārsniedz piedāvājumu. Arī LLU jau vairāk nekā desmit gadus iespējams studēt IT. Par to, cik pieprasīti ir šīs nozares speciālisti un kādas perspektīvas paveras pēc studijām, – saruna ar LLU Informācijas tehnoloģiju fakultātes (ITF) asociēto profesoru Egilu Stalidzānu, kurš desmit gadus strādājis uzņēmējdarbībā ražošanas sistēmu automatizācijas jomā, bet kopš 2006. gada ir LLU vadošais pētnieks un doktorantūras studiju programmas vadītājs.

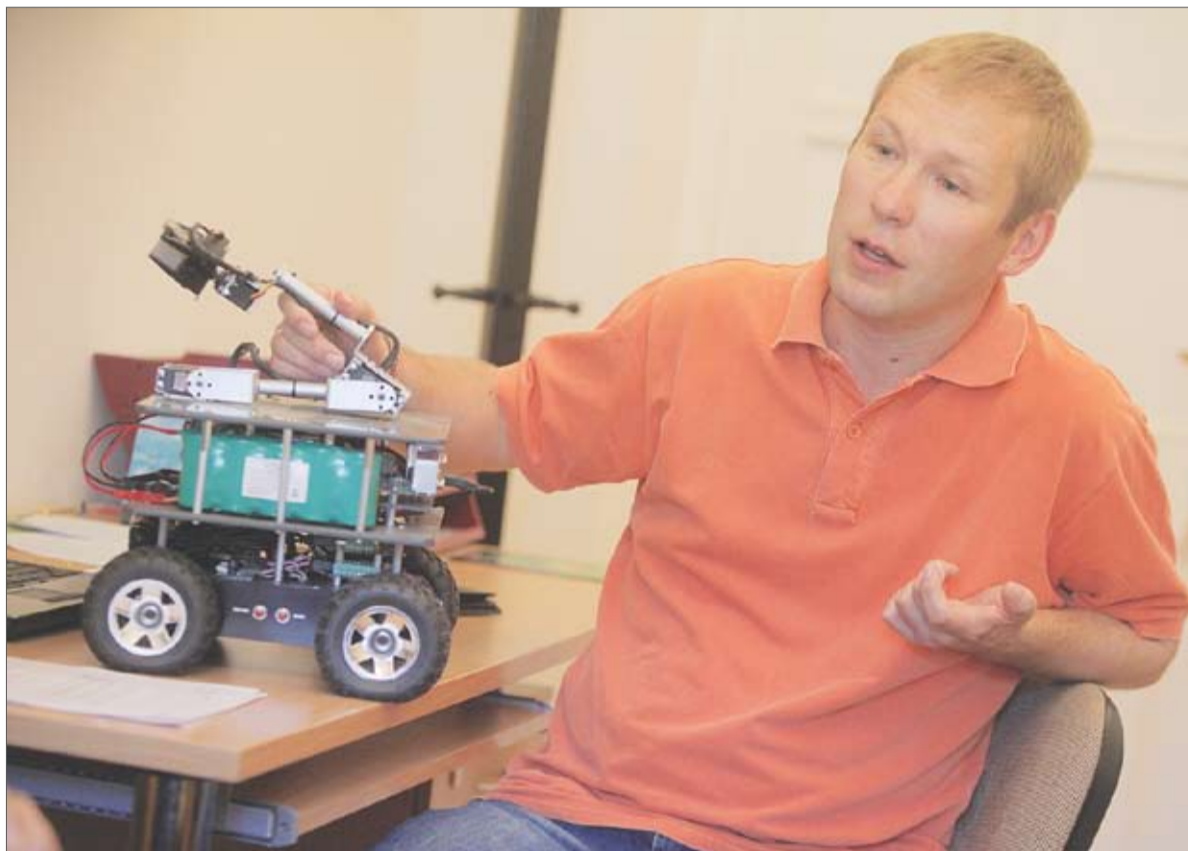
«Studiju galvenā nozīme ir iegūt zināšanas un iemaņas, kuras ārpus izglītības iestādes nav pieejamas. IT nozarē tās ir fizikas un matemātikas zināšanas apvienojumā ar datorsistēmu vadības iemaņām. Diemžēl daudziem topošajiem speciālistiem tieši fizika un matemātika izrādās lielākais šķērslis, līdz ar to tikai puse no tiem, kuri uzsāk studijas, tās sekmīgi pabeidz,» stāsta E. Stalidzāns, piebilstot, ka studenta galvenais uzdevums nav iegūt diplomu, bet gan celt savu vērtību darba tirgū, lai kāds par šīm iegūtajām zināšanām būtu gatavs arī maksāt.

Cik pieprasītas šobrīd ir studijas IT jomā un cik konkurētspējīgi ir mūsu sagatavotie speciālisti?

Informācijas tehnoloģijas šobrīd ir pieprasītas teju visās dzīves jomās, tādēļ arī potenciālo studentu interese ir pietiekami augsta. Mūsu studiju programmas Latvijas mērogā saņēma augstāko novērtējuma līmeni saskaņā ar Eiropas finansēto Latvijas studiju programmu izvērtēšanas kritērijiem. Tomēr, ja mēs vēlamies konkurēt starptautiski, arī programmas būtu jāvērtē pēc starptautiskiem kritērijiem, jo šajā jomā jābūt gataviem konkurēt globālajā tirgū. Lokālā līmenī mūsu sagatavotie speciālisti šobrīd ir pietiekami konkurētspējīgi, jo lielākā daļa no viņiem jau studiju laikā strādā algotu darbu. Tas arī ir viens no iemesliem, kādēļ ITF studenti nelabprāt iesaistās studentu apmaiņas programmās, kuras atbilstoši mūsdienu standartiem ir neatņemama studiju cikla sastāvdaļa.

Kurās jomās studenti parasti izvēlas rakstīt diplomdarbu?

Mēs esam specializējušies vairākos virzienos. Tradicionāli tā ir programmatūras izstrāde, kurā arvien var meklēt jauninājumus. Ļoti attīstīts mūsu fakultātē ir biosistēmu virziens. Gandrīz puse no 20 doktorantūras studentiem saviem pētījumiem izvēlējušies tieši šo jomu. Pētījumos tiek meklēti risinājumi, kā uz blakusproduktu rēķina saražot vairāk mums nepieciešamo izej-

«Uz šāda tipa datorvadāmiem robotiem studenti apgūst to, kā darbojas ražošanas sistēmas, lai pēc tam šīs zināšanas pielietotu jau reālu programmu izstrādē nopietnām tehnoloģiskām iekārtām. Tā ir ļoti perspektīva nozare, jo ražošanas produktivitāte Latvijā joprojām ir viena no zemākajām starp ES valstīm, un lielāko pienesumu te varētu dot tieši jauninājumi tehnoloģiskajos procesos, kuriem jābūt pēc iespējas racionālākiem,» stāsta LLU Informācijas tehnoloģiju fakultātes asociētais profesors Egils Stalidzāns.

Foto: Ivars Veiliņš

vielu. Piemēram, zināms, ka, ražojot biodizeli no rapšu eļļas, kā blakusprodukts veidojas glicerīns, un mūsu Biosistēmu grupas uzdevums sadarbībā ar Latvijas Universitātes un Rīgas Tehniskās universitātes speciālistiem ir pārveidot vielā esošās baktērijas tādā veidā, lai no glicerīna radītu bioetanolu. Sadarbību finansē ES projekts «Latvijas starp-

augstskolu zinātniskās grupas izveide sistēmbioloģijā». Vēl studenti strādā pie tēmām, kuras saistītas ar ražošanas sistēmu vadību un precīzo mežsaimniecību. Tā ir joma, kurā ar aerofoto un lāzerskenēšanas tehnoloģiju palīdzību iegūtos datus apstrādā datorspeciālisti. Tādējādi tiek noteikta meža nogabalu vērtība un modelēts vērtības pieaugums, lai noteiktu ekonomiski izdevīgāko meža ciršanas laiku un citu praktiski pielietojamu informāciju.

Vai studenti programmēšanā spēj piedāvāt kādus ievēribas cienīgus jauninājumus, ņemot vērā lielo konkurenci šajā jomā?

Iespējas programmēšanā ir milzīgas, tēmu loks arvien paplašinās. Piemēram, šobrīd viens students strādā pie diplomdarba par starpkulturālu interneta vietņu veidošanu. Darba rezultāts būs programma jeb sistēma, kura palīdzēs lielām kompānijām izstrādāt savas mājas lapas dažādās pasaules valstīs, ņemot vērā vietējās normas un ierāžas. Bieži vien tas, kas ir pieņemams un veiksmīgs risinājums Eiropas tirgū, krāsu salikuma vai citu iemeslu dēļ nebus piemērots Āzijā vai Tuvajos Austrumos.

Kā veidojas sadarbība ar uzņēmējiem – vai viņus interesē jūsu pētījumu rezultāti?

Tāpat kā citās nozarēs, arī IT jomā starp biznesu un akadēmisko vidi nav tik ciešas sadarbības, kā to vēlētos mēs. Galvenais iemesls tam ir pārāk liels risks. Uzņēmējs nav gatavs finansēt pētījumu, ja nav garantijas par rezultātu,

bet zinātnieks nevēlas uzņemties atbildību par konkrētiem rezultātiem, jo bieži vien tos nav iespējams paredzēt. Biznesā vienkāršāk ir nopirkt jau praksē pārbaudītu tehnoloģiju vai iekārtu un nopelnīt savus prognozētos procentus, nekā cerēt uz lielo lomu, izmantojot pētījumus iegūtās atziņas. Tā kā pats esmu strādājis uzņēmējdarbībā, saprotu abas puses. Mūsu uzņēmumi ir pārāk mazi, lai varētu atļauties pasūtīt zinātniskos pētījumus. Jārēķinās, ka šādus pētījumus bieži vien var nākties finansēt vairākus gadus, bet neviens nevarēs garantēt naudas izteiksmē izmērāmus rezultātus.

Bet kā ar ES finansētajiem pētījumiem?

To rezultāti ir publiski, bet lielākoties šie pētījumi nav pakārtoti komerciāliem mērķiem, tādēļ nevarētu teikt, ka uzņēmējiem ir liela interese par tiem. **Vai apgalvojumi, ka nozarē trūkst strādājošo, ir pamatoti, ņemot vērā, ka piedāvātās vakances pārsvarā saistītas ar relatīvi vienkāršiem darbiem un salīdzinoši zemu atalgojumu?**

Viena no Latvijas problēmām ir tā, ka sabiedrībā tiek pārvērtēta augstāko izglītību apliecināša dokumenta nozīme. Studējošo skaits pret iedzīvotāju skaitu mums ir viens no augstākajiem pasaulē. Jaunieši studē tikai tādēļ, lai viņiem būtu augstākā izglītība, kaut gan faktiski dažādu iemeslu dēļ nav sagatavoti studijām vai arī nemaz nevēlas studēt. Rezultātā universitātes gatavo «augstām lietām», kuras jaunieši nav gatavi ņemt pretī, izvēloties vieglāko ceļu.»

«Jaunieši studē tikai tādēļ, lai viņiem būtu augstākā izglītība, kaut gan faktiski dažādu iemeslu dēļ nav sagatavoti studijām vai arī nemaz nevēlas studēt. Rezultātā universitātes gatavo «augstām lietām», kuras jaunieši nav gatavi ņemt pretī, izvēloties vieglāko ceļu.»

skaitis pret iedzīvotāju skaitu mums ir viens no augstākajiem pasaulē. Jaunieši studē tikai tādēļ, lai viņiem būtu augstākā izglītība, kaut gan faktiski dažādu iemeslu dēļ nav sagatavoti studijām vai arī nemaz nevēlas studēt. Rezultātā universitātes gatavo «augstām lietām», kuras jaunieši nav gatavi ņemt pretī, izvēloties vieglāko ceļu.

Daudzas lietas IT nozarē var darīt arī bez augstākās izglītības. Jaunieši datorlietas uztver ātri, daudz ko var apgūt pašmācības ceļā. Tomēr, ja darba devējs ir izvirzījis kritēriju, ka potenciālajam darbiniekam jābūt augstākajai izglītībai, IT jomā ar kadriem par zemu atalgojumu varētu būt problēmas, jo, beidzot studijas, mūsu absolventi jau kādu laiku ir bijuši darba tirgū un uzkrājuši pieredzi, kas ļauj izvirzīt zināmas prasības par atalgojumu.

Kāds šobrīd ir IT speciālistu atalgojuma līmenis?

Jau sešus gadus neesmu saistīts ar uzņēmējdarbību, tādēļ šobrīd nevēlos spekulēt ar skaitļiem, bet statistikas dati uzrāda, ka tieši IT nozarē ir viens no augstākajiem atalgojumiem nozaru griezumā.

IT ir viena no tām jomām, kurā daudz ko iespējams apgūt individuāli, bez formālās izglītības. Kas ir tā pievienotā vērtība, kuru cenšaties iedot saviem studentiem ārpus tā, ko viņi jau apguvuši pašmācības ceļā?

Vispirms studentam pašam jāapzinās, ka viņš ir atnācis uz universitāti, lai celtu savu vērtību, nevis vienkārši labi pavadītu laiku. Saviem studentiem cenšamies iedot tās bāzes zināšanas, kuras viņi neapguv, mājās sēžot pie datora. Ja kāds ir atnācis studēt IT, lai pēc tam veidotu interneta mājas lapas, datorspēles vai dažādas animācijas, tad viņš pavisam noteikti nav izdarījis pareizo izvēli, jo šīs lietas ļoti elementāri var apgūt arī mājās apstākļos. Mēs akcentu liekam uz matemātiku un fiziku, lai jauniešiem veidotu priekšstats par lietu kārtību un viņi būtu konkurētspējīgāki par tiem, kuri visu apguvuši pēc

internetā publicētajām instrukcijām. Piemēram, man ir grūti iztēloties, kā IT speciālists bez matemātiskās domāšanas varētu radīt luksoforu darbības režīmu programmu pilsētai, ņemot vērā dažādus mainīgos faktorus.

Latvijas Informācijas un komunikāciju tehnoloģiju asociācija šogad kopā ar sadarbības partneriem parakstījusi hartu, kurā viena no prioritātēm ir iedzīvotāju e-prasmju paaugstināšana. Kā jūs kopumā novērtētu sabiedrības e-prasmju, un vai mēs esam gatavi arī skolās atteikties no drukātās informācijas?

Uz to noteikti jāvirzās. Tas pat nav jautājums, uz kuru varam atbildēt ar «jā» vai «nē», drīzāk tas ir jautājums par to, kad mēs izglītības sistēmā pāriesim uz elektronisko informāciju. Faktiski elektroniskās informācijas izmantošana ir cieši saistīta ar darba ražīgumu un efektivitāti. Viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc Latvija darba ražīguma ziņā atpaliek no attīstītājām Rietumu valstīm, ir iedzīvotāju vājās e-prasmes. Visi procesi notiek lēnāk un dārgāk. Visasāk to izjūt eksportējošie uzņēmumi, kuriem jākonkurē globālajā tirgū.

Kāpēc, jūsuprāt, Latvijā tik smagi iet ar e-pakalpojumu ieviešanu? E-parakstu joprojām lieto niecīgs iedzīvotāju skaits.

Jāatzīstas, ka arī pats vēl neesmu izmantojis e-parakstu. Līdz šim nav bijusi nepieciešamība to darīt. Noteikti jādomā par to, kā paplašināt e-paraksta lietošanas iespējas arī ikdienā. Pakāpeniski tam vajadzētu ieiet aprītē. Te gan jāņem vērā, ka cilvēkiem joprojām ir bail no elektroniskajiem pakalpojumiem. Viens no iemesliem tam varētu būt banku krīzes, kad cilvēki pazaudēja savu naudu. Viņi neuzticas elektroniskajai naudai, līdz ar to ir grūti uzticēties arī elektroniskajiem pakalpojumiem. Turpinoties paaudžu nomaīnai, šī problēma noteikti kļūs mazāk aktuāla, tomēr ar zināmām tehnoloģiskajām barjerām un bailēm no jaunā jāreķinās būs vienmēr.

Pilsētnieks vērtē

Kā jums šķiet – jaunieši bezdarbnieks tiešām nevar atrast darbu vai vienkārši negrib strādāt?

Solvita, sociālā darbiniece:
– Manuprāt, viss ir atkarīgs tikai no paša jaunieša. Gribas teikt, ka iespējas atrast darbu noteikti ir, jo jauniešus darbā pieņem labprātāk nekā vecākus cilvēkus. Turklāt puīši, man šķiet, darbu var atrast vienmēr, jo vajadzīgi celtnieki, krāvēji – fiziska darba darītāji. Meitenēm gan noteikti nepieciešama laba izglītība, lai konkurētu darba tirgū.

Anatolijs, celtnieks:
– Jaunieši negrib strādāt – patiesībā internets ir pilns ar dažādiem darba piedāvājumiem, vakancēm. Viņu skaidrojums – alga par mazu. Bet saprotams taču, ka nevar uzreiz kļūt par meistaru un saņemt labu algu, līdz tam ir jāzaug, jāskā kā palīgstrādniekam.

Jānis, programmētājs:
– Man šķiet, ka puse uz pusi. Vienam nav attiecīgas izglītības, cits negrib strādāt mazkvalificētu darbu, cits varbūt ir slinks vai darba ziņā izvēlīgs. Ja labi meklē, gan jau darbu var atrast, jautājums ir, vai cilvēks vispār grib strādāt. Jaunieši negrib strādāt par pārdevējiem, krāvējiem, lai gan tur ir vislielākās iespējas kaut nedaudz nopelnīt.

Anda, skolotāja:
– Man šķiet, ka daudzus no darba atur neadekvātais atalgojums. Jauniešiem alga, ko maksā, ir par mazu. Iespējams, viņiem ir pārāk lielas prasības attiecībā uz darbu, atalgojumu, tāpēc arī nevar neko atrast. Tie, kuri var, izvēlas doties uz ārzemēm, kur viņiem labāka dzīve.

Jānis, komplektētājs:
– Gribas domāt, ka jauniešiem ir grūti atrast darbu. Bet noteikti daļa ir tādu, kuri negrib strādāt, aizbildinoties, ka maza alga. Taču es uzskatu, ka darbs audzina raksturu, norūda gribasspēku, iemāca pārvarēt grūtības.

«Jelgavas Vestnesis»
Metiens – 28000 eks.
Iznāk ceturtdienās
Reģistrācijas apliecības
nr. 000703171

Izdevējs: JPA «Zemgales INFO»
Adrese: Pasta iela 47 – 214,
Jelgava, LV – 3001
Galvenā redaktore:
Kristīne Langenfelde
Redakcija: tālr. 63048801,
e-pasts: redakcija@info.jelgava.lv
www.jelgavasvestnesis.lv
«Zemgales INFO» birojs
tālr./fakss: 63048800,
e-pasts: birojs@info.jelgava.lv
Iespēsts: SIA «Reneprint»

© Pārpublicēšanas gadījumā atsaucē uz «Jelgavas Vestnesis» obligāta.
Par sludinājumu un paziņojumu saturu atbild to iesniedzējs.

Pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka amatā apstiprina Dzintaru Skuju

■ *Sintija Čepanone*

Jelgavas pilsētas Pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka pienākumus pilda Dzintars Skuja – viņš šajā amatā apstiprināts aizvadītajā domes sēdē.

Dz.Skuja par Jelgavas pilsētas Pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka amatā apstiprināts aizvadītajā domes sēdē. Dz.Skuja par Jelgavas pilsētas Pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka amatā apstiprināts aizvadītajā domes sēdē.

Dz.Skuja par Jelgavas pilsētas Pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka amatā apstiprināts aizvadītajā domes sēdē.

Dz.Skujam ir amata pienākumu

pildīšanai atbilstošas un profesionālas zināšanas – viņš beidzis Rīgas Politehnisko institūtu, iegūstot inženiera sistēmtēhnika kvalifikāciju, Latvijas Policijas akadēmiju, iegūstot tiesību zinātnes maģistra grādu valsts tiesību apakšnozarē, un Latvijas Universitāti, iegūstot ekonomista kvalifikāciju grāmatvedībā.

Viņam ir darba pieredze vairāk nekā piecus gadus vadošos amatos Valsts robežsardzē un Militārā dienesta iesaukšanas centra Zemgales pārvaldē.

Saskaņā ar Jelgavas Pašvaldības policijas struktūru Dz.Skuja pakļautībā ir Patruļpolicijas nodaļa, Satiksmes uzraudzības nodaļa, Operatīvās vadības nodaļa, Sabiedriskās kārtības un drošības uzraudzības nodaļa, kā arī Informātikas un sakaru grupa – kopā 124 darbinieki. Viņa darba pienākumi paredz organizēt un kontrolēt pakļauto struktūrvienību darbu; veikt Jelgavas pilsētas Pašvaldības policijas darba analīzi; nodrošināt ārkārtas situāciju civilās aizsardzības pārvaldīšanas speciālo plānu izstrādi Jelgavas Pašvaldības policijā; izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu un Jelgavas pilsētas pašvaldības saistošajos noteikumos noteikto kompetenci.

Vēl ir brīvas vietas

No 1.lpp. ▶

Bet Jelgavas tehnikumā šobrīd uzņemti 177 audzēkņi programmas, kas tiek piedāvātas pēc 9. klases. Skolas direktore Janīna Rudzīte kopumā ar rezultātiem ir apmierināta. «Jaunieši izvēlas savu dzīvi saistīt ar tehniku. Lielākais konkurss jau vairākus gadus ir automehāniku specialitātē – uzņemti 32 audzēkņi, kas ir maksimums, ko varam uzņemt, tādēļ daļa vēl palika «aiz svītras». Tāpat ar datorsistēmu tehnikiem – uzņemti 30 jaunieši,» stāsta J.Rudzīte, piebilstot, ka ļoti nokooplektējies arī klientu apkalpošanas speciālistu grupa – uzņemti 29 cilvēki. Direktore ir izbrīnīta par uzņemšanas rezultātiem mebeļu galdnieku specialitātē. «Šajā specialitātē mēs vēl gaidām jauniešus, jo uzņemti tikai 13. Ne-

saprotu, kāpēc tā, jo darba vietas šajā nozarē ir. Darba devēji jau šobrīd darbā ir pieņēmuši mūsu 3. kursa audzēkņus, jo nozarē ir kadru trūkums,» skaidro J.Rudzīte, uzsverot, ka skola domā veidus, kā šo profesiju padarīt pievilcīgāku, piemēram, pārņemot Itālijas pieredzi, mebeļu galdniekiem piedāvājot apgūt arī dizainera zināšanas.

Arī tehnikumā līdz septembrim gaidīti jaunieši, kuri vēlas mācīties par mebeļu galdniekiem un apdares darbu tehnikiem. Vēl līdz 24. augustam norit uzņemšana bārmeņu specialitātē (pēc vidējās izglītības iegūšanas) un viesmīļu programmā, kur uzņem 18 – 25 gadus vecus jauniešus, kuri nav ieguvuši profesionālo izglītību, bet viņu izglītība ir ne zemāka par pamata.

Apbalvo veiksmīgos atkritumu šķirotājus

«Sirdsapziņa neļauj PET pudeles mest kopējā sadzīves atkritumu konteinerā,» saka Zanda Dimanta – viena no trim SIA «Zemgales Eko» organizētās atkritumu šķirošanas kampaņas «Šķirosim kopā Jelgavā!» jūlija izlozes veiksmīniece. Tiesa, šoreiz veiksmīga izrādījies viņas anketa, kas Paula Lejiņa ielā aizpildīta par nodoto makulatūru, taču atkritumu šķirošanas laukumā parasti nonākot viss, ko vien ģimene varot atšķirot no sadzīves atkritumiem. Zanda, tāpat kā jūlija veiksmīgā PET pudeļu šķirotāja Jānis Dombrovskis un Inga Kukaine, kura aizpildīja anketu par nodotajām elektroprecēm, ieguva dāvanu karti 30 latu vērtībā no SIA «Kandlers plus». «Zemgales Eko» valdes locekle Zane Ķince informē, ka kopumā jūlijā aizpildītas 2723 anketas, tostarp 1890 par PET pudelēm, 502 par makulatūru un 331 par nodotajām nolietotajām elektroprecēm. Nākamā izloze notiks 31. augustā, kad arī noslēgsies atkritumu šķirošanas kampaņa «Šķirosim kopā Jelgavā!».

Foto: Anna Būmane

Taksisti darba auto privāti izmantot nedrīkst!

Tuvākajā laikā policija rīkos tā sauktos kontrolizsaukumus un braucienus pilsētas taksometros. Reidu laikā tiks novērtēti, vai praksē tiek ievēroti jaunie Ministru kabineta noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem.

Foto: Anna Būmane

■ *Sintija Čepanone*

Taksometru firmu īpašnieki jaunos Ministru kabineta noteikumus par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem jau nodēvējuši par «kārtējo muļķību, kas tikai Latvijā iespējama», un ir pat gatavi vērsties tiesā, tiklīdz tiks sastādīts pirmais protokols par sava taksometra izmantošanu privātām vajadzībām. Tieši šis no jauna iekļautais punkts viņos izraisījis vislielāko sašutumu.

Jelgavas pilsētas Pašvaldības policijas pārstāve Inga Remerte informē, ka 16. jūlijā spēkā stājušies jauni MK noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem, kuros precizēta kārtība, kādā veicama pasažieru pārvadāšana ar taksometru. Būtiskākās izmaiņas skar sadaļu par norēķinu kārtību un vadītāja pienākumiem un tiesībām. «Tā, piemēram, noteikumu 4. nodaļā papildinātas prasības par to, kādiem rekvizītiem jābūt norādītiem pasažierim izsniegtajā čekā, savukārt 6. nodaļā līdztekus citiem taksometra vadītāja pie-

nākumiem un tiesībām iekļauts punkts, ka taksometru izmantot ārpus vadītāja darba laika ir aizliegts. Tāpat noteikumu 8.1. punktā ir paskaidrots, ka pazišanas zīme ir ieslēgta, ja taksometrs ir brīvs, un izslēgta, ja tas ir aizņemts,» izmaiņas ieskicē I.Remerte, norādot – jau tuvākajā laikā Pašvaldības policija sadarbibā ar Valsts policiju rīkos reidus, lai pārliecinātos, vai jaunās prasības tiek ievērotas praksē.

Viņa skaidro, ka taksometri tiks kontrolēti, policijas darbiniekiem veicot tā sauktos kontrolizsaukumus un braucienus. «Tad arī tiks novērtēti, vai taksometrs atbilst noteiktajām vizuālajām prasībām, vai vadītājs izsniedz norēķinu dokumentu, vai ir licence taksometru pārvadājumiem,» reida būtību atklāj I.Remerte.

Uzrunāti taksometru firmu īpašnieki atzīst, ka šādas pārbaudes jau ir ierasta prakse, taču sašutumu raisa noteikumos iekļautais punkts, kas aizliedz taksometru izmantot privātām vajadzībām. «Aiz katras jaunas prasības stāv nauda – kādam, tikai ne mums, taksometru vadītājiem, tas vienkārši ir izdevīgi,» jaunos noteikumus vērtē Jelgavas taksometru servisa valdes priekšsēdētājs Laimonis Vecums-Veco, norādot – ja citus

jauninājumus MK noteikumos vēl varētu izskaidrot un īstenot arī dzīvē, tad aizliegums taksometru izmantot savām vajadzībām ir absurds. «Tā ir mana privātā automašīna! Sanāk, ka skaitītājs man jāieslēdz arī tad, ja sievu vedu?! Turklāt man nav priekšstata, kā objektīvi varēs izkontrolēt, kurā brīdī es strādāju, bet kurā – automašīnu izmantoju privātām vajadzībām,» sašutumu neslēpj L.Vecums-Veco.

Viņam piekrit arī IK «Tarča» īpašnieks Vladislavs Deikuns, spriežot: «Sanāk, ka man vajadzīgas divas mašīnas – viena, ar kuru braukt uz klienta izsaukumu, otra, ar kuru uzveiktu vai tualeti darba laikā aizbraukt! Taksis taču ir mana privātā automašīna, kā taksists es nomaksāju visus nodokļus, un tagad man vēl būtu jāmaksā nodokļi par otru, ģimenes, automašīnu,» tā viņš, piebilstot, ka par «privātu braucienu» tādā gadījumā varētu traktēt arī aizbraukšanu uz izsaukumu, kad izrādās – klienta tur vairs nav, jo viņš, teiksim, jau aizbraucis ar citu taksometru. «Tas ir kārtējais absurds, par ko sašutuši ir visi taksometru vadītāji. Esmu gatavs pat vērsties tiesā, ja man tiks sastādīts protokols par taksometra izmantošanu savām vajadzībām,» apņēmības pilns ir V.Deikuns.

«Jelgavas dzirnavas» iepirks 15 000 tonnas rudzu

■ *Sintija Čepanone*

«Pagaidām vēl tikai iešūpojāmie, bet nedēļas beigās, ja būs sauss laiks, sāksies intensīvs darbs. Jau pašlaik varam teikt, ka šosezon gan rapsis, gan kvieši, gan rudzi ir vienkārši fantastiski,» par jaunās ražas pieņemšanu saka akciju sabiedrības «Jelgavas dzirnavas» laboratorijas vadītāja Aija Ivanova.

A.Ivanova stāsta, ka arī pagājušajā gadā pirmās labības kravas dzirnavās nogādātas jūlija beigās. «Šogad pirmās ziemas rapša kravas ienāca 26. jūlijā, un,

tā kā bija sauss laiks, arī ziemas rapsis bija augstas kvalitātes – tīrs un ar vismaz 43 procentu eļļas saturu. Tāpat rudzi jau no lauka nokulti sausi – ar vidēji 12 procentu mitrumu –, tiem ir labs krišanas skaitlis, vien graudi, salīdzinot ar citiem gadiem, ir pasīki. Taču raža šogad plānota laba, protams, ja nesāksies lietavas,» vērtē laboratorijas vadītāja.

Šajās dienās labības pieņemšana tikai uzņem apgriezienus, un A.Ivanova stāsta, ka savām vajadzībām – rudzu miltu ražošanai – «Jelgavas dzirnavas» iepirk ruzus. «Kopējais rudzu apjoms, ko plānojam šogad iepirkt, ir ap 15 000 tonnām. Savukārt paralēli tam kā pakalpojums tiek sniegts labības tīr-

šana, kaltēšana un glabāšana. Mūsu uzglabāšanas kapacitāte vienlaicīgi ir apmēram 40 000 tonnas kviešu un rapša, taču kopumā apjomi neapšaubāmi būs lielāki,» tā A.Ivanova.

Runājot par rudzu iepirkšanas cenām, laboratorijas vadītāja nosaka: «Mēs pieturamies pie biržas cenas, un tā ir salīdzinoši augsta.» Kā liecina biržas dati, pašlaik rapša iepirkuma cena ir ap 345 latiem par tonnu, savukārt kviešu cena – vidēji 180 latu par tonnu.

Jāpiebilst, ka saskaņā ar prognozēm ziemāju raža kopumā valstī varētu būt vairāk nekā 1,15 miljoni tonnu, par 60 procentiem pārsniedzot 2011. gada nokulto apjomu.

Īsi

■ Šodien, 2. augustā, no Jelgavas Romas katoļu katedrāles uz Aglonu devusies Jelgavas svētceļnieku grupa, lai 14. un 15. augustā izdzīvotu lielos ticības svētkus. Romas katoļu katedrāles priesteris Viktors Siļčonoks stāsta, ka baznīcā iesniegumus par vēlmi pievienoties Jelgavas svētceļnieku grupai iesnieguši ap 80 dalībnieku, taču daļa tai pievienosies sestdien vai svētdien. «Tāpat mums pa ceļam nāks klāt cilvēki no Rīgas, Bauskas, Skaistkalnes,» tā priesteris. Ceļā devušās gan ģimenes ar bērniem, gan draugu grupas, gan brāļi un māsas, gan cilvēki individuāli. Zīmīgi, ka pensionāre Elēna no Jelgavas novada ar Jelgavas svētceļnieku grupu svētceļojumā devusies jau deviņpadsmito reizi. Paredzēts, ka Jelgavas svētceļnieki 5. augustā būs sasnieguši Skaistkalni, uz kuru dosies arī bīskapi Antons Justs un Edvards Pavlovskis, lai piedalītos Kanepenes svētkos, bet Aglonu mūsu grupa sasnies 12. augustā, kur paliks līdz 15. augustam.

■ Uz papīrfabrikā «Līgatne» nogādāta pirmā makulatūras krava no Jelgavas Zinātniskās bibliotēkas un tās filiālēm. Lasītājiem un darbiniekiem izdevies savākt 4000 kilogramus makulatūras, kas tiks pārstrādāta jaunā papīrā. Bibliotēkas pārstāve Līgita Lapiņa atzīst: «Kad mums piedāvāja piedalīties makulatūras akcijā ar noteikumu savākt vismaz 350 kilogramus papīra, jāatzīst, bija bažas, jo apjoms šķita liels. Bet izrādījās, ka mēs spējam vēl vairāk! Iedzīvotāju atsauce ir ļoti liela, un paldies viņiem par to.» Viņa stāsta, ka iedzīvotāji bibliotēkās nogādājuši žurnālus, dažādas reklāmas materiālus, kā arī grāmatas. «Jāpiebilst, ka atnestās grāmatas mūsu darbinieki izšķiroja un daļa no tām nonāca plauktā «Dāvinu lasītājam». Tiesa, tādu grāmatu nav daudz, bet pa kādai ir,» tā L.Lapiņa. Makulatūras vākšanas akcija bibliotēkās turpinās līdz 31. oktobrim. Tas nozīmē, ka ikviens, kuram ir makulatūra, to var nest uz Zinātnisko bibliotēku, bibliotēku «Pīlārlupei», Miežietis bibliotēku vai bērnu bibliotēku «Zinītis».

■ Darbu atsācis Higijēnas centrs, kas atrodas Sociālo lietu pārvaldes pagrabstāvā. Pārvaldes Sociālo pakalpojumu nodaļas vadītāja Solvita Prikule informē, ka pirmajās dienās jūtams klientu pieplūdums. Higijēnas centrs bija slēgts divas nedēļas, lai tur veiktu remonta un profilaktiskos darbus, uzlabojot centra vidi. Jāatgādina, ka veļas mazgāšanas Higijēnas centrā maksā 80 santīmus par pieciem kilogramiem, veļas žāvēšana (seši kilogrami) – 40 santīmus, bet duša vienam cilvēkam (pusstunda jeb 30 minūtes) – 55 santīmi. Šos pakalpojumus var saņemt trūcīgas ģimenes, pensionāri un invalīdi. Lai saņemtu pakalpojumu, personai jāuzrāda šādi dokumenti: izziņa par atbilstību trūcīgas personas statusam; invalīda apliecība; pensionāra apliecība.

■ Eiropas pārtikas pakas trūcīgie jelgavnieki tagad var saņemt arī Latvijas Sarkanā Krusta Jelgavas komitejā Stacijas ielā 13 pirmdienās, trešdienās un ceturtdienās no pulksten 11 līdz 15. Tāpat pakas turpina dalīt arī radošo domu un darbu centrā «Svētelis» Plavu ielā 2. Tur pakas var saņemt otrdienās, trešdienās un ceturtdienās no pulksten 12 līdz 16. Savukārt no 8. augusta trešdienās no pulksten 10 līdz 13 pakas dalīs arī biedrības «Latvijas Samariešu apvienība» telpās Svētes ielā 26 – 8.

■ Par nedēļu pārceļts gaidāmais krāmu tirdziņš bowlingā un restorānā «Cash» Akadēmijas ielā 21. Tas notiks 11. augustā no pulksten 12 līdz 17. Krāmu tirdziņā būs iespēja tirgoties un mainīties ar lietām, kas pašam vairs nav vajadzīgas, ir par mazu, neiederas interjerā. Līdz ar izmaiņām pagarināts arī tirgot gribētāju pieteikšanās laiks – līdz 8. augustam, rakstot uz e-pastu: dianalatirojova@inbox.lv.

Ritma Gaidamoviča

Prasības – augstas, varēšana – nekāda

■ **Sintija Čepanone**

2012. gada jūnija sākumā Nodarbinātības valsts aģentūrā (NVA) bija reģistrēti 12 951 jaunieši bezdarbnieki vecumā līdz 24 gadiem jeb 10,6 procenti no kopējā reģistrēto bezdarbnieku skaita valstī. Turklāt vairumam reģistrēto jauniešu nav profesijas, jo 73 procenti jauniešu bezdarbnieku ir ieguvuši tikai vispārējo vidējo vai pamatizglītību, vai viņiem nav pat pamatizglītības. Bet vismazāk jauniešu bezdarbnieku ir ar augstāko izglītību – tikai 6,8 procenti, liecina NVA statistika. Arī mūsu pilsētā jaunieši bezdarbnieki, tostarp ilgstošie, kuri bez darba ir ilgāk nekā gadu, ir aktuāla problēmgrupa. Tiesa gan – viena lieta ir «sautā» statistika, bet pavisam kas cits – realitāte, jo netrūkst tādu jauniešu, kuri darbu vēlas atrast tikai teorētiski.

Nav pieredzes; paši jaunieši ir pasīvi un gaida, kad viņiem darbu pienesīs «uz paplātes»; trūkst labas izglītības; nav pietiekami vilinoša darba piedāvājuma; Rīgā strādāt negribas – tie ir tikai dažādi iemesli, ko min paši jaunieši, jautāti, kāpēc jaunieši, kuriem vismaz teorētiski iekļauties darba tirgū ir vieglāk, papildina bezdarbnieku rindas. Līdzīgs skatījums uz jauniešiem bezdarbniekiem ir arī NVA Jelgavas filiāles speciālistiem, kuri norāda: tie jaunieši, kas patiesi vēlas atrast darbu, strādāt uzsāk salīdzinoši ātri pēc reģistrēšanās aģentūrā, bet tie, kuri bezdarbniekos iestājušies citu motīvu vadīti, visbiežāk tā arī paliek bez darba un papildina jauniešu ilgstošo bezdarbnieku rindas. «Jelgavas Vēstnesis» skaidro, kāpēc cilvēks par bezdarbnieku kļūst jau 15 – 24 gadu vecumā un kāpēc darbu viņam neizdodas atrast ne gada, ne divu un trīs gadu laikā.

Bezdarbnieki, jo mamma lika

«Ilgstošais bezdarbnieks ir cilvēks, kurš NVA uzskaitē ir ilgāk par gadu, un kā jauniešu, tā pārējo vecumgrupu vidū iemesli, kāpēc darbu nevar atrast ilgstoši, ir līdzīgi – galvenokārt zems izglītības līmenis un pašvērtējums, kā arī nav profesijas,» skaidro NVA Jelgavas filiāles projekta karjeras konsultante Marika Matvejeva. Aicināta «uzzīmēt» jaunieša ilgstošā bezdarbnieka portretu, viņa nešaubīgi nosauca divus tipiskākos variantus: jaunās māmiņas un jaunieši, kuriem, kā saka speciāliste, reģistrēties bezdarbniekos lika mamma. «Un tieši šādi cilvēki lielākoties arī veido augsto jauniešu bezdarbnieku statistiku – viņiem nav motivācijas kļūt par darba ņēmējiem,» tā M. Matvejeva.

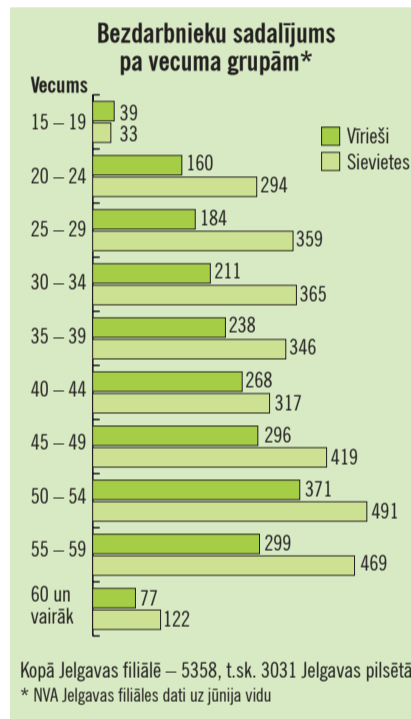

Foto: Ivars Veilīns

Iemesls reģistrēties bezdarbniekos jaunajām māmiņām esot gaužām vienkāršs: kad bērns sasniedz gada vecumu, vecāku pabalsts 50 latu apmērā vairs maksāts netiek, bet, reģistrējoties bezdarbniekos, šādu pašu summu nodrošina Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra. Un līdzīgi ir arī gadījumos, kad kļūt par bezdarbnieku «lika mamma». «Ja bērns nestrādā, nemācās un ir reģistrējies NVA, vecāki var iegūt maznodrošinātas ģimenes statusu – un kāpēc gan laist garām šādu iespēju?!» retoriski vaicā M. Matvejeva. Un viņa norāda, ka tieši ar šādiem jauniešiem strādāt ir visgrūtāk – var piedāvāt kādas aktivitātes vien gribi, lai palielinātu viņu konkurētspēju darba tirgū, bet jauniešiem tas viss nav nepieciešams, turklāt viņš nav gatavs ilgstoši mācīties.

Būtisks aspekts ir arī tas, ka visbiežāk šādiem cilvēkiem ir zems izglītības līmenis, nav profesijas un viņi, ja iepriekš vispār strādājuši, piepelnījušies neoficiāli, veicot dažādus gadījumus darbus, līdz ar to viņiem pat nav ko ierakstīt CV.

NVA Jelgavas filiāles karjeras konsultante psiholoģe Inese Kapustjanska piebilst, ka jaunieši ilgstoši bezdarbnieku ļoti spilgti raksturo arī nepietiekams pašvērtējums. «Es parasti saku, ka šādos gadījumos cilvēkam nav kontakta ar savu patieso būtību – pats nezina, kas viņš ir, un ir kūtirs sevis meklējumos, viņam trūkst drošības par savām prasmēm, spējam un mērķiem, viņš neapzinās savas vajadzības, tādējādi nespēj atbildēt uz vienkāršu jautājumu: ko es gribu?» saka

I. Kapustjanska, gan piebilstot, ka mēdz būt arī otra galejība, kad jauniešiem ir pārāk lielas ambīcijas. «Atceros kādu 21 gada vecu meiteni, kuru mamma tur tādā kā aizbildniecībā. Prasības abām – neadekvāti augstas, bet reāla varēšana – nekāda.»

Tie, kas grib strādāt, bezdarbniekos ilgi nesēž

To, ka daudziem jauniešiem, kuri perspektīvā veido statistiku par ilgsto-

šajiem bezdarbniekiem, nav vēlēšanās mainīt savu statusu, apliecina arī fakts, ka tikai retais izmanto piedāvātās iespējas iesaistīties kādā no ES finansētajiem projektiem. M. Matvejeva stāsta, ka viena šāda iespēja bija projekts «Atbalsts jauniešu brīvprātīgajam darbam», kas sākās pagājušā gada septembrī. «Lai startētu šajā projektā, nedz bija būtiska iegūtā izglītība, nedz limitēts bezdarbnieka statusa ilgums, nedz arī kādas citas specifiskas prasības, turklāt jaunieši vēl varēja saņemt stipendiju jeb apmaksātus ceļa izdevumus 40 latu apmērā. Jauniešu atsauce, kopumā vērtējot, šim projektam bija laba, taču arī tajā galvenokārt startēja tie jaunieši bezdarbnieki, kuri tiešām vēlas mainīt savu pašreizējo statusu. Kā brīvprātīgie strādājot dažādās nevalstiskajās organizācijās, viņi ieguva profesionālās iemaņas un prasmes, jaunus kontaktus, un daudzi no viņiem jau veiksmīgi iekļāvušies darba tirgū,» tā karjeras konsultante.

Līdzīgs scenārijs izvērtās, īstenojot projektu «Darba vieta jauniešiem» – šajā gadījumā jauniešiem bezdarbniekam, kuram bezdarbnieka statuss ir vismaz četrus mēnešus, bija iespēja strādāt, par to saņemot minimālo algu. «Apņēmīgākie jaunieši pēc šī projekta atrada pastāvīgu darbu, bet pārējie... Vienkāršs piemērs: kāds uzņēmums pilsētā piedāvāja pārdevēja vietu. Sākotnējais pretendents saraksts bija divu lapu garumā, no tiem piedāvājumam atsaucās seši cilvēki,

Jaunieši bezdarbnieki*

NVA Jelgavas filiālē reģistrēti 526 jaunieši bezdarbnieki:

- 327 sievietes,
- 199 vīrieši;

tostarp 133 jaunieši ilgstošie bezdarbnieki:

- 85 sievietes,
- 48 vīrieši.

* NVA Jelgavas filiāles dati uz jūnija vidu

Jauniešu bezdarbnieku izglītības līmenis*

bet reāli atnāca tikai divas meitenes,» tā M. Matvejeva.

Lai sāktu strādāt, vajag kapitālu

Tiesa gan – uzrunātie speciālisti ir vienprātīgi: jauniešu ilgstošo bezdarbnieku problēmai daudz lielāka uzmanība pirmām kārtām būtu jāpievērš valstiskā līmenī, gan izskaužot pārtikšanu no pabalstiem, gan ar dažādiem atbalsta pasākumiem veicinot viņu elastību un spēju operatīvi iesaistīties darba tirgū.

«Protams, mēs jau varam vainot tikai neuzņēmīgos jauniešus, tostarp gados jaunās māmiņas, kuras pēc bērna kopšanas atvaļinājuma neuzsāk darba gaitas, taču uz šo problēmu var paskatīties arī no otras puses – proti, agrākais, kad mazais var sākt apmeklēt bērnudārzu, ir no pusotra gada vecuma. Tādējādi, lai mamma varētu sākt strādāt, viņai jāalgo auklīte: lai to atrastu, vajadzīgs laiks, un sievietei ar mazu bērnu, ja iepriekš par to nav īpaši padomāts, fiziski nevar uzsākt darbu divu trīs dienu laikā; lai auklīti algotu vai bērnu palaistu privātajā bērnudārzā, nepieciešami līdzekļi, un visbiežāk līdzekļi šim mērķim varētu tikt atlicināti vien pēc pirmās algas. Lai veiksmīgi uzsāktu strādāt, zināms kapitāls vajadzīgs jebkurā gadījumā – kaut vai lai līdz pirmajai algai ik dienu nokļūtu darba vai irētu dzīvesvietu gadījumā, ja darbavieta atrodas citā pilsētā vai novadā,» skaidro NVA pārstāve Inta Briede, neslēpjot, ka par bezdarbnieku ekonomisko situāciju šādā aspektā valstiskā līmenī diemžēl runāts netiek.

Evita, 24 gadi, bezdarbiece četrus gadus:

«Dzīvoju privātmājā, un, ticiet man, darba tur pietiek. Arī vīrs īpaši strādāt nespēj, tāpēc pagaidām esmu bezdarbiece. Laikam jau būs jāsāk intensīvāk sēdēt pie datora un meklēt darbu, kaut gan pašlaik NVA gaidu kursus, lai izmācītos par klientu apkalpošanas operatori. Apzinās, ka atrast darbu, kas mani apmierinātu, traucē nepietiekamā izglītība – kad sāku mācīties vidusskolā, man piedāvāja darbu kādā metālapstrādes uzņēmumā, un tolaik 280 latu «uz rokas» šķita svarīgāki par izglītību. Tāpat esmu strādājusi *keramikā* par glazētāju, bet pēc bērna piedzimšanas reģistrējos bezdarbniekos. Glazētājas darbs bija kaut kāds *vāks* – tur es neatgrieztos, pat ja man 1000 latus algā piesolītu, turklāt uz darbu man bija jāiet kādas 45 minūtes, un tas nu bija par daudz. Darbu citā pilsētā es noteikti negribētu, jo ceļā iztērētu vairāk naudas nekā nopelnītu, taču tepat Jelgavā – kāpēc gan ne?! Tiesa, ceļam es varētu atvēlēt ne vairāk par pusstundu – reiz man jau piedāvāja pārdevēja darbu, taču tas bija pārāk tālu no mājām. Ja būtu vilinošs piedāvājums, strādāt es varētu sākt uzreiz, jo ar bērnu tiktu galā mamma un vecmāmiņa, bet, ja godīgi, vīrs pietiekami labi nopelna, tāpēc man nedeg skriet strādāt – gribas darīt to, kas sirdij tuvāks, nevis par grašiem pa māliem rakties. Tāpēc pagaidīšu, kad sāksies kursi, un tad jau redzēs, ko piedāvās.»

Vitālijs, 22 gadi, bezdarbnieks četrus mēnešus:

«Man nav profesijas – esmu beidzis tikai pamatskolu un uzreiz sāku strādāt, jo gribējās pašam savu naudu. Esmu strādājis gan par celtnieku, gan atslēdznieku, gan montējis ventilācijas sistēmas un darījis citus darbus – dzīve man to visu iemācīja, tāpēc īsti nenožēloju, ka neturpināju mācības. Un arī tagad to nedarītu. Kāpēc? Daudzi mani paziņas mācījās, ieguva augstāko izglītību, bet nu ir tādā pašā statusā kā es, jo darbu atrast vienkārši nevar. Turklāt mācījās viņi par maksu un tagad neslēpj, ka tā ir vēja izmesta nauda. Bet, kamēr viņi mācījās, es jau pelnīju naudu. Un arī tagad to daru, kaut oficiāli skaitos bezdarbnieks. Tā kā Nodarbinātības valsts aģentūrā nekādas prātīgas vakances man nepiedāvāja, ieliku sludinājumu internetā un darbu dabūju. Pagaidām gan strādāju neoficiāli, jo firmām vajag oficiālu darba stāžu, oficiālu pieredzi, bet reti kuram jauniešiem kaut kas tāds ir. Jā, pirms tam gan kādu laiku strādāju oficiāli, bet uzņēmums pamazām *samazinājās*, algu *nogrieza*, arī attieksme man vairs nepatika, tāpēc nolēmu kļūt par bezdarbnieku. Kad sāku meklēt darbu, man piedāvāja tirgoties ar dārzeņiem. Atteicos, protams, jo tādu darbu man nevajag, vēl jo vairāk par niecīgu algu. Par 300 latiem arī celtniecībā vairs nestrādātu, jo zinu, cik par tādu darbu maksāja agrāk. Par krāvēju varbūt pastrādātu, bet vispār man vajag vismaz 500 latus mēnesī, turklāt ar nosacījumu, ka darbs ir tepat Jelgavā. Arī uz ārzemēm braukt negrasos – pirmkārt, tur nekā labāka nav, otrkārt, esmu nepilsonis, bet pilsonību iegūt negrasos. Patiesībā es domāju, ka visreālāk atrast darbu ir caur paziņām. Pagaidām saņemšu bezdarbnieka pabalstu, kad to vairs nemaksās, domāšu, ko darīt tālāk.»

Sandra, 23 gadi, bezdarbiece 11 mēnešus:

«Man ir augstākā izglītība – nupat LLU absolvēju sabiedrības pārvaldes speciālistus. Tā kā mācījos pilna laika studijās, strādāju tikai vasarās. Apzinās, ka jauniešiem nevar uzreiz pretendēt uz labi apmaksātu vadošu amatu – principā ir jāsāk no nulles un jābūt gatavam darīt arī to, kas ne visai patīk. Taču tā ir pieredze, un pat tad, ja tā nekādā veidā nav saistīta ar iegūto izglītību, ir vērtīga. Es, piemēram, trīs mēnešus esmu strādājusi Anglijā – no pulksten pieciem rītā līdz septiņiem vakarā lasīju zemenes, esmu bijusi kasiere veikālā... Un šo pieredzi uzskatu par fantastisku iespēju saprast, ko es nekad negribētu darīt un ka ir jāmacās. Reģistrējoties bezdarbniekos, uzreiz pieteicos projektā «Atbalsts jauniešu brīvprātīgajam darbam» un kā brīvprātīgā strādāju radošo domu un darbu centrā «Svētelis». Jā, es tur vāriju zupu. Un šaubos, vai daudzi jaunieši to uzskatītu par vērtīgu darba pieredzi, jo kuram potenciālam darba devējam gan interesē, ka protu vāriet zupu?! Taču vienlaicīgi es attīstīju savas sociālās prasmes, iepazīnos ar fantastiskiem cilvēkiem, galu galā – es nesēdēju un negaidīju, kad kāds man uz paplātes pienesīs darbu, bet reāli darbojos! Tagad varu tikai nožēlot, ka par iespējām, ko sniedz brīvprātīgais darbs, uzzināju, tikai mācoties 4. kursā, citādi sevi pilnveidot būtu sākusī jau krietiņi agrāk. Pašlaik gan man ir viens cerīgs darba piedāvājums, bet to, vai tiešām tikšu tur strādāt, uzzināšu tikai septembrī, tieši tādēļ vismaz šobrīd aktīvi darbu nemeklēju, bet esmu gatava to darīt.»

Kultūras pasākumi

- 3. augustā pulksten 22 – zaļumballe kopā ar grupu «Klaidoņi» no Jelgavas novada. Biļešu cena: pieaugušajiem – Ls 2; skolēniem, studentiem – Ls 1 (Uzvaras parkā).
- 4., 18. un 25. augustā pulksten 13 – īpaša ekskursija pa Jelgavu gida vadībā. Satikšanās – Svētās Trīsvienības baznīcas tornī. Sīkāka informācija par ekskursijām – www.visit.jelgava.lv.
- 10. augustā pulksten 22 – zaļumballe kopā ar grupu «Opus C». Biļešu cena: pieaugušajiem – Ls 2; skolēniem un studentiem – Ls 1 (Uzvaras parkā).
- 11. augustā pulksten 19 – muzikāla brīvdabas komēdija «Naudas koks» pēc V.Belševičas stāsta «Tās dullās Paulīnes dēļ» motīviem ar kapelas «Bumerangs» piedalīšanos. Lomās: Jānis Jarāns, Dainis Porgants, Gunārs Placēns, Jūlija Ļaha, Regīna Devīte vai Inese Ramute un citi. Dramatizējuma autors un režisors – Ivars Lūsis (Uzvaras parkā).
- 17. augustā pulksten 22 – zaļumballe kopā ar Ivaru Galiņu un grupu. Biļešu cena: pieaugušajiem – Ls 2; skolēniem un studentiem – Ls 1 (Uzvaras parkā).
- 25. augustā no pulksten 9 līdz 14 – Piena, maizes un medus svētku tirgus (Hercoga Jēkaba laukumā). Pulksten 19 – piena paku laivu regate (Lielupē), pēc regates – koncerti (Uzvaras parkā).

Izstādes

- 3. augustā pulksten 15 – Zaļenieku plenēra atskaites izstādes atvēršana (Jelgavas Zinātniskajā bibliotēkā).
- 3. augustā pulksten 16 – Zaļenieku plenēra atskaites izstādes atvēršana (galerijā «Suņa taka» Dobeles ielā 68).
- No 1. augusta – Daces Runčas-Štelmaheres izstāde «Tagad». Ieejas maksa – Ls 0,80; skolēniem, studentiem, pensionāriem – Ls 0,40 (Svētās Trīsvienības baznīcas tornī).
- No 3. augusta – Latvijas Mākslas akadēmijas studentu zīmējumu izstāde (Ģederta Eliasa Jelgavas Vēstures un mākslas muzejā).
- Līdz 22. augustam – Mākslas skolas audzēkņu tēlniecības izstāde «Bronzas laikmets un...» (Ādolfa Alunāna memoriālajā muzejā).
- Līdz augusta beigām – latviešu mākslinieces Austrālijā Lidijas Dombrovskas-Larsenas gleznas «Sibirijā rakstītās vēstules uz bērza tāss» (Ģederta Eliasa Jelgavas Vēstures un mākslas muzejā).
- Līdz 31. augustam – Latvijas Nacionālās bibliotēkas ceļojošā izstāde «Zudusī darbīgā Latvija» (Jelgavas Zinātniskajā bibliotēkā).
- Līdz 31. augustam – Jelgavas Mākslas skolas audzēkņu diplomdarbu izstāde (Mākslas skolā).

Latviešu studenti Portugālē pārvietoja kravas auto un sarīko bikini ballīti

Ritma Gaidamoviča

12 koncerti nedēļas laikā, ekskursijas kravas auto, latviešu bikini ballīte, kas iemanto lielu atsaucību, – tās ir dažas no lietām, kas raksturo LLU tautas deju ansambļa «Kalve» koncerttūri Portugālē.

LLU studentu deju kolektīvs «Kalve» atgriezies no Starptautiskās Folkloras nedēļas Portugālē, kur sniedzis 12 koncertus «dzīvās» mūzikas vadījumā kopā ar kapelu «Dikdieņi». Festivālā piedalījās kolektīvi no Latvijas, Polijas, Basku valsts Spānijā, Bosnijas un Hercegovinas, ASV, Francijas un Portugāles.

«Kalves» dejotāja Ligita Lapiņa atzīst, ka brauciens uz Portugāli ir piedzīvojumiem bagāts, taču visvairāk šo braucienu raksturojot vietējo iedzīvotāju laipnība. Kā nu ne, ja tur cilvēki gatavi tik ļoti palīdzēt. «Kādu vakaru, visiem kopā nākot no veikala, kas bija diezgan tālu no mūsu mitekļa, izdevās nostopēt mašīnu. Tiesa, tajā tikai trīs brīvas vietas, visiem nepietiek. Trīs meitenes šoferīte nogādāja mājās, bet pārējie tālāk devās kājām. Liels bija izbrīns, kad pēc minūtes desmit mašīna atgriezās un sauca iekšā nākamās, mašīnā jau ļaujot saspīsties piecām meitenēm. Tā vairākas reizes viņa atgriezās un aizveda mūs visus,» stāsta L.Lapiņa.

Jāteic, ka jaunieši paspējuši ne tikai vietējos iedzīvotājus iepriecināt ar dejas soli, sniedzot koncertus dažādās Portugāles vietās, bet arī iepazīt pilsētā. Daudzas no ekskursijām «kalvnieši» organizējuši paši. «Ierasts pārvietošanās līdzeklis šādās reizēs dejotājiem bija kravas mašīna, kurā vietējie iedzīvotāji laipni piedāvājās aizvest dejotājus līdz pilsētas centram. Visi 23 tajās veiksmīgi satīpām,» smaidot stāsta L.Lapiņa.

Interesantas un jestrās izvērtušās arī organizētās ballītes ar citu valstu kolektīviem. Latviešiem patīk dejojot un arī laba mūzika. Ņemot vērā to, ka portugāļu mūzika viņiem īsti nav

Attālumi starp pilsētām palieli, taču vēlme redzēt skaisto Portugāli un izjust tās aur un milzīga. Tad nu šādās reizēs LLU tautas deju ansambļa «Kalves» dejotājiem lieti noderēja vietējo iedzīvotāju atsauce. Viņi uzņēma savā kravas auto un nogādāja jauniešus gan pilsētas centrā, gan tūrisma objektos, gan pludmalē, ļaujot uz šo valsti paskatīties no dažādiem rakursiem.

Foto: no «Kalves» arhīva

gājusi pie sirds, mūsu puīši nolēmuši, ka rīkos «Latvian Bikini Party» ar dreskodu un savu mūziku. «Puīši ļoti gatavojās, paši zīmēja un izlika plakātus ar aicinājumu ierasties. Tiesa, dreskodu neviens neievēroja, taču ballīte bija ļoti apmeklēta,» par piedzīvoto stāsta L.Lapiņa, uzsverot, ka, ņemot vērā atsaucību, nākamajos vakaros didžeju loma tika uzticēta tikai latviešu puīšiem. Viens no vakariem tika veltīts masku ballei, kad «kalvnieši» ieradās vienotos grieķu stila tērpos, tērpa izmantojot meiteņu baltos apakšsvārkus un tautiskos krekļus.

Kamēr mājās palikušie ar nepacietību gaidīja, kad reiz Latvijā sāksies vasara, deju kolektīva «Diždancis» dejotāji sauli ķēra Izraēlā, kur viņus nedēļu pavadīja plus 35, plus 42 grādu svelme.

Foto: no «Diždanča» arhīva

Ritma Gaidamoviča

«Skatītāji mūs uzņēma ar lielu sajūsmu, jo īpaši tāpēc, ka no citu valstu kolektīviem atšķirāmiem ar pāru dejām un, protams, tautastēpiem. Pēc katra koncerta pie mūsu meiteņu un puīšu stāvēja rinda skatītāju, kuri vēlējās sevi iemūžināt kopā ar latviešu tautu dēliem un meitām,» stāsta deju kolektīva «Diždancis» vadītāja Ieva Karele, kura ar dejotājiem atgriezies no festivāla Izraēlā.

Festivālā tika pārstāvētas deviņas valstis – Latvija, Izraēla, Jordānija, Gruzija, Krievija, Bulgārija, Grieķija, Ķīna un Taizeme –, kuru kolektīvi sniedza septiņus koncertus dažādās Izraēlas pilsētās, rādot savas tautas deju. Kolektīva vadītāja stāsta, ka arī šajos koncertos secināts: ar deju var daudz ko pateikt. «Neviens no mums nemāk vietējo valodu un nespēj skatītājiem paskaidrot, par ko ir deja. Taču liels bija mūsu izbrīns,

kad pēc Gatves dejas mums pienāca klāt vietējais gids un izstāstīja savu versiju par deju redzēto. Caur deju var pateikt daudz – to sapratīs jebkurā pasaules malā,» spriež I.Karele. Mūsu dejotājus Izraēlā pavadīja plus 35, plus 42 grādu karstums, kas veicināja iedegumu, kā paši spriež, lai ir ko atrādit tobrīd saules nelutinātajiem mājniekiem.

Liels piedzīvojums dejotājiem bijusi peldē Nāves jūrā. «Gaisa temperatūra bija plus 42 grādi, arī ūdens nebija sevišķi vēsāks – es pat mājās vannā tik karstu neleju! Gribējām redzēt, vai tiešām ir tā, kā filmās rāda, ka cilvēki peld pa ūdens virsu. Jā, tā ir taisnība! Peldējām kā pludiņi, baudījām dubju masku procedūras...» stāsta I.Karele. Iespaidiem bagāts izvērties arī brauciens uz Jeruzalemi, kur dejotājiem bija iespēja iepazīt dažādas kultūras. «Tur ir atsevišķi armēņu, arābu, kristiešu un ebreju kvartāli, kas ir krasi atšķirīgi. Arābu kvartālā uz dzīvi drūmāks skats, sievietes parandžas, garos svārkos, turpretī ebreju kvartālā paliks atmiņā ar gaišumu un tīrību,» iespaidos dalās vadītāja. Dejotāju

atmiņās noteikti paliks arī gājieni uz tirgu. «Ja nemāki kaulēties, tev tur nav ko darīt. Šķiet, septiņkārt varēja cenu nokaulēt. Zinu, meitenēm prece maksāja 80 Izraēlas šekelas, bet kaulējoties šo precī nopirkušas par 20. Latviešus viņi atcerējās. Tirgū mums teica: «Jūs no Latvijas, tikko jau bija jūsu smukās meitenes!»,» smaidot nosaka I.Karele.

Liels pārbaudījums dejotājiem izvērties arī mājupceļš – lidosta. «Mūs brīdināja, ka ilga būs iešana cauri lidostas muitas zonai, taču nerēķinājāmiem ar trim stundām, kur centās visus uzķert uz āķīgiem jautājumiem, kā arī pilnībā izkratīja somas. Interesanti – ja mūsu lidostā akcents likts uz metāla priekšmetiem, viņi uzmanību vairāk pievērs saldumiem un sālām lietām,» atzīst vadītāja. Bažas radījis Izraēlas kokos norautās pupu pākstis, kas ir vismaz 40 centimetrus garas un skaisti grab. «Pupu pākstis ir laimīgi pieņemējušas Latvijā, un domājam, ka jaunajā sezonā tās varētu izmantot kādā dejā. Varbūt ne gluži trijdesmit vietā, taču izmantosim,» nosaka vadītāja.

«Vēja zirdziņa» dejotāji spēlē klavieres Itālijā

Ritma Gaidamoviča

No piedzīvojumiem un iespaidiem bagāta brauciena tikko atgriezušies bērnu un jauniešu deju kolektīva «Vēja zirdziņš» dejotāji, kuri piedalījās festivālā «Eiropiāde» Itālijā. Dejotāji paķēruši uz izbrīnu skatītājus gājiena laikā, kāds paspējis ne tikai dejojot koncertos, bet sniegt arī klavierkoncertu Padujā uz ielas.

Kolektīva mākslinieciskā vadītāja Alda Skrastīņa par «Eiropiādi» saka: «Brīnišķīga tā saulainā Itālija!» Kā nu ne – dejotājus tur lutinājis siltums, smaidīgi cilvēki, un tas atsveris arī krepklus par nedienām ar autobusu atpakaļceļā. Uz Itāliju devās trīs kolektīva grupas jeb 32 bērni, kuri Itālijā sniedza četrus koncertus, vienu no tiem kopā ar vēl trim citiem Latvijas kolektīviem, piedāvājot īpašu Latvijas tautas deju programmu. Vadītāja stāsta, ka arī šī festivāla norisē dažas izmaiņas ieviesušas zemestrīces, kas skārušas Itāliju. Tieši šī iemesla dēļ skolēni nevarēja dzīvot skolās un gulēt uz matraciņiem – visi dzīvoja viesnīcās.

«Vēja zirdziņš» uz «Eiropiādi» devās jau sesto gadu, taču pirmo reizi četrus kilometrus garajā gājienā mūsu delegācija gāja priekšgalā. «Visu laiku bijām simtu sešdesmitie, simtu deviņdesmitie, bet šoreiz – devītie! Jūtāmiem pagodināti,» tā vadītāja, piebilstot, ka dejotāji bija īpaši gatavojušies gājienam – līdzī nēmuši koka svilpītes, itāliešu valodā saukuši: «Paldies, skaistā Itālija!», kas, protams, skatītājus ļoti uzrunāja. «Tāpat izbrīnu izpelnījāmies ar to, ka gājiena ik pa laikam apstājāmies un dejojām. Skatītāji apmulla, nesaprata, kas

Pirmo reizi ar lielu lepnumu Eiropas lielākajā deju festivālā «Eiropiāde», kas pulcē vairākus tūkstošus dalībnieku, mūsu bērnu un jauniešu deju kolektīva «Vēja zirdziņš» dejotāji devās četrus kilometrus garā gājiena priekšgalā – ar devīto kārtas numuru. Īpaši skatītājiem viņi iepatikušies ar saukli itāliešu valodā «Paldies, skaistā Itālija!».

Foto: no «Vēja zirdziņa» arhīva

te tagad notiek! Parasti pie viņiem tā nav, taču latviešiem tas ir raksturīgi,» stāsta vadītāja, uzsverot, ka Itālijā cilvēkiem ļoti patīk bērnu kolektīvi. «Viņiem pašiem tādu nav daudz, tāpēc skatītājiem ir interesanti redzēt, ko mazie var dabūt gatavu. Ar savām svilpītēm un izsaurieniem spējam pat Spānijas mazo orķestri pārspēt,» tā A.Skrastīņa.

Viņa atzīst, ka īpaši savilpojošs bijis mirklis, kad gar malām stāvējuši skatītāji, kuriem rokās «Vēja zirdziņa» karodziņi no iepriekšējā gada. «Ir tāds prieks dzirdēt: «Mēs jūs atceramies!»,» stāsta vadītāja. Uzslavas mūsu dejotāji saņēmuši arī no beļģiem, kuri izteikuši mājieni, ka «Vēja zirdziņš» varētu saņemt ielūgumu uz viņu festivālu. A.Skrastīņa atzīst, ka šis festivāls noteikti saistās ar draudzīgiem un laipniem

cilvēkiem, ko diemžēl Latvijā, ieejot kafējnīcā vai veikalā, diez vai sastapsi. «Latvijā tā visa šodien mazliet pietrūkst, taču tur redzētais iedvesmo,» tā A.Skrastīņa.

Liels piedzīvojums šajā braucienā bijis vairākiem vecākās grupas puīšiem. «Padujas vecpilsētā kāds mākslinieks spēlēja flīģeli no pēkšņi piedāvāja kādam no malas pamēģināt. Mani lielie puīši tika uzspēlēt klavieres, un, jāatzīst, publika viņus ļoti labi uzņēma. Tas atkal ir pierādījums tam, cik latviešu bērni ir daudzpusīgi. Attaisnojas, ka viņi ne tikai dejoj, bet arī dara citas lietas,» piebilst A.Skrastīņa.

Skolēni izbaudījuši arī Venēciju, vairākus atrakciju parkus, bet atpakaļceļā pabijuši ledus alās Austrijā, kur visu gadu nemainīgi ir 0 grādi.